

Nana Hauges prædiken 1. søndag efter påske

Taler

Nana Hauge
Sognepræst

Sted

Hårslev og Padesø Kirker

Omstændigheder

Prædikentekster

Salmernes Bog kapitel 30, vers 1-13
Johannes' Første Brev kapitel 5, vers 1-5
Johannesevangeliet kapitel 20, vers 19-31

Salmer

Den mørke nat forgangen er
Min sjæl, du Herren love
Den bitre død dig trængte
—

Et trofast hjerte, Herre min
Som et stille offerlam
Min Jesus, lad mit hjerte få

1 Der er brod i de spørgsmål. Jesus stiller Peter. En form for anklage nærmest, og man fornemmer Peters fortvivlelse over, at skulle bekræfte noget, der burde være indlysende så mange som 3 gange.

5 Det er som om, at Peter har glemt det, der gik forud for opstandelsen – nemlig hans egen benægtelse af Jesus i ypperstepræstens forgård, hvor han står og varmer sig ved gløderne fra et bål, mens Jesus ydmyges indenfor. Hele 3 gange forråder Peter Jesus her, og derfor er det vel ikke mærkeligt, at Jesus nu spørger Peter 3 gange: Elsker du mig? Har du mig kær?

10

Men der er også en anden og mere tungtvejende grund til, at Jesus spørger så indtrængende, end at få Peters bekræftelse til at gå op med hans svigt. Og det er fremhævelsen af kærligheden, som den sande odelsret. Odelsret er et gammelt ord, som betyder ejendomsret eller arveret. Og det er netop, hvad der er tale om her. Det Peter får ejendomsret til er kirken og hans arveret til den er ikke andet end kærlighed til Jesus, kirkens Herre.

15

Kærlighed til Kristus er det der giver Peter retten til at være kirkens hyrde, ligesom det var kærligheden til barnet, der gav den ene af de to kvinder, der kom til den vise kong Salomon for at han skulle afgøre, hvem der var barnets mor, retten til barnet i sidste ende. De to kvinder gjorde begge krav på barnet. For at

20

25 afgøre hvem der virkelig er barnets moder, befaler Salomon, at barnet skal hugges midt over og en halvdel gives til hver kvinde. Det kan den rigtige mor, der virkelig elsker barnet ikke lade ske – så hellere frasige sig barnet. Nu ved Salomon hvem, der er barnets mor, og hun får selvfølgelig barnet, for kærligheden er den sande odelsret.

30 Så: kærlighed til Kristus og intet andet. Kærlighed til Kristus MERE end til alt andet. Elsker du mig mere end de andre, står der godt nok, men man kan faktisk godt oversætte den græske tekst: Elsker du mig mere end alt andet? Elsker du Kristus mere end alt andet? Det er heri Kirkens hyrderes autoritet hviler.

35 Det burde være så enkelt. Hvorfor er det det så ikke? Hvorfor kommer kirken så let på afveje? Allerede på Paulus tid er det tydeligt, det kan vi se af hans breve, at han har travlt med at holde kirken fast på, at kærlighed til Kristus, til ham og intet andet, skal være fortegnet for kirkens virksomhed. Det er også det, Peter forsøger at forklare i sit brev. De genfødte – det er de kristne – er ikke genfødt ved noget forgængeligt, som fx guld eller sølv, men ved noget uforgængeligt –
40 nemlig ved Kristi blod. Det må kirken ikke glemme, det må kirkens hyrder slet ikke glemme, men det har kirken og dens hyrder det med at gøre.

Kirken og dens hyrder har det med at kaste deres kærlighed på alt muligt andet end Kristus: det som lige nu og her optager den verden, de lever i. Det som giver
45 indflydelse, det som fremmer karrieren, den gode omtale og samtale osv. Jeg medgiver, at det er fristende. Hvem vil ikke gerne være en afholdt og populær præst? Hvem vil ikke gerne i medierne og inviteres med ind hvor beslutningerne tages?

50 Det samme gælder sikkert menighedsrådene. Det er i hvert fald nærliggende at tænke sådan, når man ser menighedsrådenes blad. Man får ofte indtrykket af, at det handler om at være mest muligt nytænkende, smart, klimavenlig og omstillingsparat – mens man kan spejde længe efter artikler, der handler om det ene fornødne: Kærlighed til Kristus. Så kan det godt være svært for det enkelte
55 lille menighedsråd at insistere på at holde sig til sagen.

Det kan derfor være godt at minde sig selv og hinanden om, at der er en risiko for at blive upopulær, hvis man holder sig til Guds ord.

60 Sådan har det været fra begyndelsen også for de første apostle:

”...der vil komme en tid, skriver Paulus i et brev til Timoteus, ”da folk ikke vil finde sig i den sunde lære, men skaffe sig lærere i massevis efter deres eget hoved, fordi det kildrer deres ører. De vil vende det døve øre til sandheden og slå sig på myter. Men du, hold altid hovedet koldt, bær dine lidelser, gør din gerning som evangelist og fuldfør din tjeneste!”

Netop det sted læses ved en præsteindvielse, men vi burde egentlig – både præst og menighed – læse det inden vi går i kirke om søndagen, og inden vi tager vigtige beslutninger, så vi ikke i iver efter at gøre tilpas smider Kirkens herre på porten.

Et billede, der også bruges om Jesus, er det med stenen. Han er som en vældig sten, der sættes midt iblandt os. Nogle vil falde over den – stenen – det vil sige: de vil forarges over den eller være ligeglade med den. Men den sten er, som der står, hovedhjørnestenen. Det er Kristus der menes. Det er ham, vi skal elske. Det er ham kirken hviler på. Alt andet har sin tid og kan aldrig være kirkens fundament. Det er som græsset, som markens blomster: det ser fint ud i dag, men græsset tørrer ind, blomsterne falder, – kun Herrens ord forbliver til evig tid.

Jesu spørgsmål til Peter er også et spørgsmål til os. Både præst og menighed. Han spørger også mig og dig: Elsker du mig? Har du mig kær? Da må enhver spørge sig selv: elsker jeg Kristus mere end min popularitet, min karriere eller hvad nu.

Du er nødt til at elske Kristus, for at du kan være en god hyrde, en god husholder i hans kirke. En god kirkegænger, en god kristen. Alt andet du måtte elske, har sin tid og kan aldrig være noget solidt fundament for kirken.

Og tænk så samtidig på, hvor vidunderligt det er, at alt Gud ønsker af dig, er dit hjerte. Tænk, at dit arme hjerte giver dig arveretten til hans rige. Amen

Kilde
Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler.

Kildetype
Digitalt manuskript

Tags

1. søndag efter påske, Første tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/nana-hauges-praediken-1-sondag-efter-paske>

105

110

115

120

125

130

135